

3. Ty wotsal preby nas schoť
by; sa tobu schityn pojndžemy.
Ach! krotki je čas žiwjenja, a
schitkich pucz dje do rowa.

4. Kak fromna, polna lubo-
szje a spravna twoja duscha bje,
to twoji sabycž nebudža; Boh
njett ju wšwojej ruzy ma.

5. My labamy tež pschi srubž-
bi we wjeri knebju wešeljje, dječ
Jesus Krystus fromadžicž tych
šwojich ze a wotšewicž.

6. Tež won, kaž my djens
plakamy, psche Lazarusa plakať
je. Won bydž nasch troscht a
nadžija, byž šmertna schtunda
nastawa. S.

Pschi porebi jeneje man-
dželškeje a macjerje.

812.

Doš: Dvi šo moj čas pschibliž.

Ach Božo, spravna mandžel-
ska, macž šwjerna šwojich dječ-
czi, je sahe, sahe wumrjela. Je
wetscha srubžba wšwjeczi? Ju
woplakuje mandželski, ju pyta-
ju te šyrotki, kiž šu njett wo-
puschcžene.

2. Ty wješch, kak wona wlu-
bosžl je staka beš pschestacž;
wjesch, schto šu na nej šhubili,
kiž psche nju srudaje placžja, kak
mandželškeho swešeli, kak stara-
sche šo sa dječzi a pytasche jich
šbožje.

3. Ty, Kneže, bjesche nam ja-
dať; — džať twojej wotžnej na-
dži! — Njett pak by nam ju

sažo wsať po šwojej bojškej ra-
dži. Ach! twoja rada džiwna je!
Schtu wušljedžicž ju samože?
Nam wodaj nasche škoržby!

4. D ty, kiž šam ta lubošž
by, poj, labaj snadu na nas,
a wotšew nasche wutroby!
Troscht šlotki bydž to sa nas,
šo na wječne nas nedžjelisch,
nas wnebju sažo šjednocžisch,
dječ budžesch šwjernym placžicž.

5. Haj, my šo sažo woladacž
tam budžemy po časju, šo šjan-
dželemi šradowacž na wječnym
šbožnym kwasju. D kajke bdje
to wešeljje, byž macž te dječ-
czi powedže tam šžehneckowem
thronaj! S.

Pschi porebi jeneho du-
chomneho.

813.

Doš: Jesus, moja nadžija ja.

Čišchje, kaž won šhodžesche,
na semi po Božej nadži šwoj
bješ dokonjať njett je, kiž bje
naschim duscham kradži. Boh je
jeho wot nas wsať, jemu my-
to šwjernych dať.

2. Psches mjeru šo nerudžecž;
cžjeto jeno spi we rowi; proch
tam šprochej pschischot je, du-
scha pak po Božim šłowi wne-
bju hječom wužywa mjer a šbož-
nosž beš lonža.

3. Won nas šwjeru wucže-
sche, Wotže, twoju šbožnu ra-
du; twoje pucžje šhodžesche šam
psches twojšo Duchu nadu; we